

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er vedtaget af det høje Landsting uforandret, saaledes som det blev fremsat af mig. Der var kun i Landstinget nogen Diskussion paa Grund af, at Lagtingets Flertal fremsatte et Ønske om, at Betalingen, som tilkom Staten for Aalekær-Gaarden, skulde henlægges til en Jordfond. Jeg har ikke ment det rigtigt at imødekomme dette Ønske, idet jeg mener, at det maa være Genstand for en almindelig Overvejelse, hvorvidt en saadan Jordfond skal oprettes paa Færøerne. Jeg kunde meget vel tænke mig Muligheden af at gaa ind paa det, men den Sag maa behandles særskilt og ikke sammen med denne Sag, som af mange Grunde maa gennemføres hurtigt. Jeg skal derfor støtte den ærede foregaaende Talers Ønske om, at Lovforslaget maa passere Folketinget uden Udvalgsbehandling, ligesom det passerede Landstinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forøgelse af Grænsegendarmeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 8445; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 5099).

Sagen sattes til Forhandling.

J. P. Larsen: Under Hensyn til den lange og indgaaende Forhandling om Lovforslaget om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, der fandt sin Afslutning her i sidste Uge, skal jeg indskrænke mig til at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og Vedtagelse her i dette høje Ting.

Nørskov: Det foreliggende Lovforslag om en Forøgelse af Grænsegendarmeriet med 200 Mand er jo paa det nøjeste knyttet sammen med Forslaget om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, idet det er en Forudsætning, at denne Lov først træder i Kraft samtidig med, at Loven om et Vagtkorps og en Stats-

marine faar Gyldighed. Det foreliggende Forslag skal raade Bod paa de Mangler, der hæfter ved Vagtkorpsforslaget, ja, i Virkeligheden erkender Regeringen ved Fremsettelsen af dette Forslag, hvor daarlign Vagtkorpsforslaget er, selv til at løse mindre Opgaver, som man maatte antage, det særlig var beregnet paa at kunne løse. Sagen er den, at Vagtkorpset til forskellige Tider af Aaret kun raader over ca. 350 Konstabler med ringe Uddannelse og garnisoneret 4—5 Steder i Landet; naar Styrken er saa lille og den desuden er spredt over hele Landet, kan der ikke være mange Mand til Raadighed i Grænseegnene, hvis uforudsete Begivenheder skulde indtræffe. Derfor ønsker man denne Udvidelse af Grænsegendarmeriet for dog at have noget Mandskab til Raadighed. Korpsets Karakter forandres utvivlsomt herved. Hidtil har Hovedopgaven vel væsentligst været af told- og politimæssig Art, men nu maa Opgaven tillige tage Sigte paa at imødegaa Indfald af irregulære Bander. Forslaget er desuden beregnet paa at fremskaffe en Del Befalingsmænd til Vagtkorpset og derved i nogen Grad at afhjælpe den Mangel, som i dette Øjeblik gør sig gældende.

Dette Spørgsmaal blev meget udførligt behandlet, da Forslaget om Vagtkorps og Statsmarine var til første og tredje Behandling her i Folketinget, saa jeg skal ikke nu komme yderligere ind derpaa. Jeg skal kun sige, at jeg finder det ret mærkeligt, at der ikke er en Udgiftsberegning over, hvad dette Forslag vil koste, men det er der altsaa ikke. Vi fra vor Side vil ikke paa Forhaand stille os afvisende til en Drøftelse af en Udvidelse af Grænsegendarmeriet med en Samvirken med Hæren for Øje, men da dette Forslag er knyttet til Vagtkorpsforslaget og altsaa først skal træde i Kraft, naar Vagtkorpsforslaget og Statsmarinesforslaget er gennemført, saa har det ikke nogen Interesse for os, og vi maa derfor stille os afvisende overfor Forslaget og stemme imod det.

Ole Bjørn Kraft: Allerede under Behandlingen af Afrustningsforslaget havde man jo Lejlighed til at fremsætte adskillige Bemærkninger om det Forslag, som nu er til Behandling her i Tinget. Dette Forslag er for os et glædeligt Bevis paa en begyndende Virkelighedserkendelse hos Regeringen og Regeringspartierne angaaende den Omverden, vi er sat til at leve i, men samtidig et sørgeligt Bevis paa, at man saa vidt muligt vil søge at skjule denne Virkelighedserkendelse for sine Vælgere.